

پشه آدس

پشه آدس یکی از مهم ترین ناقلان بیماری های ویروسی برای انسان هاست. این پشه به دلیل قابلیت انتقال بیماری های مختلف از جمله تب دنگی، زیکا، چیکونگونیا و تب زرد بسیار مورد توجه است. استان گیلان به دلیل شرایط آب و هوایی مساعد، یکی از مناطق مستعد حضور و تکثیر پشه آدس در کشور است. امروزه با توجه به فراوانی روز افزون این پشه در گیلان، لزوم اتخاذ اقدامات پیشگیرانه و مدیریتی برای کنترل آن باید بیش از پیش مورد توجه قرار گیرد.

ویژگی های ظاهری

پشه آدس دارای نشانه های سفید و سیاه روی بدن و پاهای خود است. این نشانه ها شامل خطوط یا لکه های سفید رنگ روی پایه پاها و یک خط سفید مرکزی روی پشت است. اندازه: این پشه ها معمولاً کوچک هستند و اندازه آنها بین ۵ تا ۱۰ میلی متر است و به راحتی قابل شناسایی نمی باشد. این پشه داراری منقار یا خرطوم بلندی است که برای نیش زدن و تغذیه از خون به کار می رود.

رفتار نیش زدن و فعالیت

این پشه عمدتاً در ساعات اولیه صبح (۲ ساعت پس از طلوع) و غروب (۲ ساعت مانده به غروب) فعالیت دارد، اما ممکن است

در طول روز نیز بگزد و بیشتر در مناطق شهری و مسکونی یافت می شود.

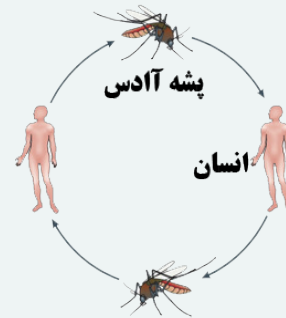
این پشه ها معمولاً مناطق پایین بدن، مانند پاها و مچ ها، را مورد گزش قرار می دهد، که معمولاً دردناک نیست، اما می تواند باعث خارش و التهاب شود.

فرد سالم از طریق گزش پشه آلوده به ویروس می تواند به بیماری های منتقله از طریق این پشه مبتلا گردد.

زیستگاه

پشه های آدس تخم های خود را در آب های راکد می گذارند. این آب ها می توانند شامل

گلدان های گل، بطری های خالی، ظرف های آب حیوانات و حتی لاستیک های قدیمی باشند. تخم های پشه آدس در آب های راکد و کم عمق گذاشته می شوند و این تخم ها می توانند برای مدت طولانی، حتی در خشکی، زنده بمانند تا زمانی که مجدداً در تماس با آب قرار بگیرند. پشه های آدس می توانند به سرعت تکثیر شوند، به خصوص در شرایط گرمسیری و نیمه گرمسیری که دمای بالا و رطوبت زیاد است.

راه های مقابله با پشه آدس از بین بردن محل های تولید مثل پشه:

از طریق پاکسازی محیط: تخلیه یا پوشاندن تمامی منابع آب های راکد مانند گلدان ها، بطری های خالی، ظرف های آب حیوانات، لاستیک های قدیمی، ظروف پلاستیکی یک بار مصرف، قوطی های فلزی و مخازن آب. پشه های آدس تخم های خود را در این آب های راکد می گذارند.

جلوگیری از گزش پشه

استفاده از مواد دافع حشرات: استفاده از مواد دافع حشرات مانند قلم دافع حشرات که حاوی پیکاریدین، روغن اکالیپتوس و لیمو می باشند.

پرهیز از بیرون رفتن: در ساعات پرجزش روز (قبل طلوع و هنگام غروب آفتاب)

استفاده از پشه بند و توری: استفاده از پشه بند در صورتی که در فضای باز استراحت می کنید و نصب توری های مخصوص بر روی درها و پنجره ها برای جلوگیری از ورود پشه ها به داخل خانه ضروری است.

استفاده از پوشش با رنگ روشن به صورتی که پاها و بازوها را پوشاند.

سازمان ملی بهداشت و تحقیقات پزشکی ایران

پشه آادس

و

تب دنگی

معاونت بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی گیلان

گروه آموزش بهداشت و ارتقاء سلامت

تابستان ۱۴۰۳

انسان ، بیماری را به افراد منتقل می کنند. ویروس تب دنگی از انسان بیمار به پشه آادس منتقل شده و سپس از پشه آلوده به افراد سالم منتقل می شود. این بیماری از انسان به انسان منتقل نمی شود. مگر در مواردی نادر که ممکن است از مادر مبتلا به جنین منتقل شود.

درمان تب دنگی

برای درمان بیماری باید به پزشک مراجعه شود. همچنین توجه به نکات زیر کمک کننده می باشد:

۱- استراحت کافی

۲- مصرف مایعات

۳- استفاده از دارهای مسکن مانند استامینوفن

۴- برای تسکین درد از مصرف داروهایی مانند ایبوپروفن، آسپیرین، ژلوفن، نوافن، دیکلوفناک، ناپروکسن و مفنامیک اسید خودداری شود زیرا در این بیماری ممکن است باعث خونریزی شود.

۵- بیماران به منظور پیشگیری از گزش مجدد توسط پشه و امکان انتقال ویروس به آن، تا پایان دوره نقاهت از پشه بند استفاده کنند.

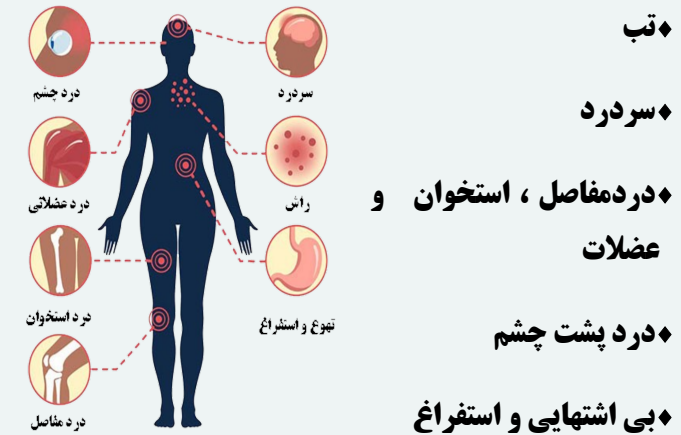
جهت کسب اطلاعات بیشتر :

<https://health.gums.ac.ir>

تب دنگی چیست ؟

تب دنگی یک بیماری ویروسی است که توسط گزش پشه آادس منتقل می شود. این بیماری در کشورهای حوزه خلیج فارس مانند امارات متحده عربی، عمان، عربستان و نیز کشورهای پاکستان، هند و بسیاری از مناطق گرمسیری جهان وجود دارد.

علائم بیماری تب دنگی

توجه:

پس از سفر به کشورهای آلوده اگر هر کدام از علائم فوق را داشتید به نزدیک ترین مرکز خدمات جامع سلامت نزدیک محل سکونت خود مراجعه نمایید.

روش انتقال تب دنگی

در کشورهای تب دنگی شایع است پشه های آلوده با گزش